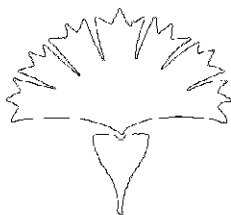

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2009

αρ. φύλλου 128

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΧΩΡΙΣ ΜΙΑ ΛΕΞΗ, έστω, ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε.!

Είμαστε στην τελική ευθεία για τις ευρωεκλογές και όλα τα κόμματα που προβάλλονται από τα ΜΜΕ των πατρώνων τους ασχολούνται με ό,τι μπορεί να αποπροσανατολίσει τους Έλληνες πολίτες και ούτε μία λέξη, έστω, για τη σχέση των φλεγόντων προβλημάτων της κοινωνίας μας με την ΕΟΚ-Ε.Ε. Περιορίζονται απλώς να αλληλοϋβρίζονται, να αλληλοεπιτίθενται με εξυπνακισμούς και με «εντυπωσιακές» ατάκες, για να αποκρύψουν την, πράγματι, εντυπωσιακή, έλλειψη κάθε πραγματικής πρότασης εξόδου από την κρίση του δημόσιου βίου κυρίως, αλλά, δυστυχώς, και του ιδιωτικού.

Και είναι φυσικά κάτι το αναμενόμενο αυτή η «δραστηριότητα» τους. Πώς θα μπορούσαν να ομολογήσουν, αυτοί οι πυλώνες της Ε.Ε. στη χώρα μας, ότι τίποτα δεν μπορούν να προτείνουν αξιόπιστα, όσο παραμένουμε υποδουλωμένοι σ' αυτήν, αφού αυτή αποφασίζει για όλα και μάλιστα ερήμην και της ίδιας της ευρωβουλής;

Η σκανδαλογία

Τα σκάνδαλα κυριαρχούσαν και η σκανδαλογία είχε τον πρώτο λόγο, αν όχι το μοναδικό, στην πολιτική θεατρική παράσταση των τελευταίων 10, τουλάχιστον, χρόνων. Αυτό όμως που επακολούθησε, αφού συμπληρώθηκαν οι
(συνέχεια στη σελ. 7)

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Κύριος στόχος της συμμετοχής του ΑΣΚΕ στις ευρωεκλογές είναι να εξηγήσει γιατί η χώρα μας πρέπει να αποχωρήσει αμέσως από την Ε.Ε. Όλο το ζήτημα αναλύεται στην 100σέλιδη έκδοσή μας «ΑΣΚΕ-4: Η Ελλάδα στην ΕΟΚ/Ε.Ε.», περίληψη της οποίας αποτελεί το 16σέλιδο προεκλογικό μας φυλλάδιο, το οποίο διανέμουμε δωρεάν στα γραφεία μας.

Το ΑΣΚΕ στα άρθρα που δημοσιεύει αναφέρεται κυρίως στις θέσεις και προτάσεις του και όχι στην κριτική άλλων κομμάτων. Σ' αυτό το άρθρο, όμως, θεωρούμε αναγκαία μια σύντομη κριτική, εν όψει των ευρωεκλογών.

Η Ν.Δ., ως κυβέρνηση από το 2004, εφαρμόζει πιστά την ανάληψη οικονομική και κοινωνική πολιτική που υπαγορεύουν οι Βρυξέλες και οδηγεί στη μεταφορά πλούτου από τον ελληνικό λαό στις μεγάλες επιχειρήσεις της Δύσης, με μεσάζοντες τους εντόπιους επιχειρηματίες-«νταβατζήδες». Στο παρελθόν, ως αντιπολίτευση ή κυβέρνηση, υπερψήφισε στη Βουλή τις συνθήκες που μας παγίδευσαν σ' αυτή την πολιτική, που η συνέχισή της θα ολοκληρώσει την καταστροφή της οικονομίας μας και θα αυξήσει περαιτέρω τους
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

Όπως γνωρίζουν όλα τα μέλη και όλοι οι φίλοι του ΑΣΚΕ, **το κόμμα μας δεν παίρνει ούτε 1 ευρώ από την κρατική επιχορήγηση** προς τα κόμματα, ούτε καν από την έκτακτη εκλογική. Επίσης το ΑΣΚΕ ουδέποτε είχε ούτε θέλησε να έχει ενίσχυση από κανέναν οικονομικά ισχυρό, ούτε κάποιο στέλεχός του είχε ή θέλησε να έχει πρόσβαση στα «ευρωπαϊκά προγράμματα», που αποτελούν σημαντική πηγή εσόδων για κάποιους, που είτε υποστηρίζουν την παραμονή μας στην Ε.Ε. είτε σφυρίζουν αδιάφορα, ακόμη και στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου.

Γι' αυτό **το ΑΣΚΕ απευθύνεται για άλλη μια φορά στους φίλους του**, στους δύσκολους καιρούς που περνάμε, και ζητεί την οικονομική τους συνδρομή, έστω και την ελάχιστη, ανάλογα με τη δυνατότητα του καθενός. Η συνδρομή αυτή θα επιτρέψει να διαδοθεί μια σοβαρή και τεκμηριωμένη άποψη για την ανάγκη αποχώρησης της πατρίδας μας από την Ε.Ε. Η άποψη αυτή του ΑΣΚΕ περιέχεται στο **προεκλογικό μας φυλλάδιο**, το οποίο διανέμουμε δωρεάν και θέλουμε να φτάσει (με τη βοήθεια των φίλων μας) σε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 7^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ**ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ**

(συνέχεια από τη σελ. 1)

κινδύνους σε όλα τα επίπεδα. Θέλει να δώσει την εντύπωση ότι προσπαθεί, στα πλαίσια της συμμετοχής μας στην Ε.Ε., να αξιοποιήσει υπέρ του ελληνικού λαού όλες τις δυνατότητες που υπάρχουν, αλλά δεν ομολογεί ότι αυτές οι δυνατότητες είναι από ασήμαντες έως ανύπαρκτες, όπως απέδειξαν η υπόθεση του βασικού μετόχου και η ενίσχυση των αγροτών με τα 500 εκατομμύρια (από τα κρατικά ταμεία).

Το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές το 1981 με σύνθημα «έξω από την ΕΟΚ» και αμέσως μετά άλλαξε θέση, με τη δικαιολογία ότι «το κόστος της αποχώρησης είναι μεγαλύτερο από το κόστος της παραμονής». Το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση τους πρώτους μήνες της ένταξής μας στην ΕΟΚ και υπερχρέωσε τη χώρα, μοιράζοντας σ' όλα τα κοινωνικά στρώματα τα χρήματα των δανείων και των κοινοτικών επιδοτήσεων, που είχαν στόχο να διαλύσουν τον παραγωγικό μας ιστό, και ανεβάζοντας τη διαφθορά σε πρωτόγνωρα επίπεδα. Η πολιτική αυτή είχε αναγκαστικά ημερομηνία λήξης, γι' αυτό στη συνέχεια το ΠΑΣΟΚ, ως εκσυγχρονιστικό, ακολούθησε την πολιτική της μόνιμης λιτότητας για το λαό και των υπερκερδών για τις μεγάλες επιχειρήσεις, δείχνοντας το πραγματικό του πρόσωπο.

Ο ΣΥΝ (και ως ΚΚΕ-εσ. ή ΕΑΡ) είναι ο κατ' εξοχήν υποστηρικτής της συμμετοχής μας στην Ε.Ε., με αντάλλαγμα την προνομιακή του μεταχείριση στη διανομή των κοινοτικών κονδυλίων. Ισχυρίζεται ότι αγωνίζεται για να γίνει η Ε.Ε. πιο δημοκρατική και πιο ανθρώπινη, ενώ γνωρίζει ότι γίνεται (και θα συνεχίσει να γίνεται μέχρι τη διάλυσή της) συνεχώς πιο αυταρχική και πιο απάνθρωπη. Ακόμη και τα βροντώδη «ΟΧΙ» των δημοψηφισμάτων είναι σαν να μην τα άκουσαν ποτέ η γραφειοκρατία και τα μυστικοσυμβούλια των τραπεζιτών-μεγαλοεπιχειρηματιών που διοικούν την Ε.Ε. Επομένως οι «αγώνες για την Ευρώπη των λαών» είναι ο τρόπος για να συνεχίζουμε το σημερινό καταστροφικό δρόμο.

Ο ΛΑΟΣ, με τον εσμό που συγκέντρωσε γύρω του ο κ. Καρατζαφέρης, υποτίθεται ότι αγωνίζεται κι αυτός για να γίνει πιο φιλολαϊκή η Ε.Ε., αλλά πόση αξία έχουν οι διακηρύξεις ενός κόμματος που δημιουργήθηκε και υπάρχει για να δυσφημεί (δήθεν υποστηρίζοντας) ωραίες ιδέες και θέσεις τόσο στα κοινωνικά όσο και στα εθνικά θέματα;

Το ΚΚΕ είναι το μόνο κοινοβουλευτικό κόμμα που δεν υποστηρίζει την Ε.Ε., αλλά, αντί να προβάλλει το αίτημα της αποχώρησης, προβάλλει

τα ασαφή και αδιέξοδα για «απειθαρχία και ανυπακοή». Πρόσφατα η κ. Παπαρήγα ισχυρίστηκε (ορθά κατά τη γνώμη μας) ότι οι εργαζόμενοι θα ήσαν σήμερα σε καλύτερη θέση, αν δεν είχαμε ενταχθεί στην ΕΟΚ, αλλά απέφυγε και πάλι να προσθέσει ότι πρέπει να αποχωρήσουμε. Επίσης το ΚΚΕ ποτέ δεν είδε ότι το ζήτημα της συμμετοχής μας δεν έχει μόνο κοινωνική-ταξική διάσταση, αλλά και εθνική και πολιτιστική.

Οι Οικολόγοι-Πράσινοι είναι η νέα επικίνδυνη φωνή, που επιχειρούν να εισαγάγουν τα ξένα κέντρα στην πολιτική μας ζωή. Ισχυρίζονται ότι αγωνίζονται για την προστασία του περιβάλλοντος, για να πάρουν την ψήφο των αφελών και να τη χρησιμοποιούν, ως εκπρόσωποι του ελληνικού λαού στο ευρωπαϊκό και το εθνικό κοινοβούλιο, για να υποστηρίζουν ο,τιδήποτε βλάπτει τον ελληνισμό. Ο επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου τους Μιχ. Τρεμόπουλος, π.χ., στη συνεδρίαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης στις 8/2/07 είπε για τον Κεμάλ Ατατούρκ, το σφαγέα εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων του Πόντου και της Μ. Ασίας και 1,5 εκατομμυρίου Αρμενίων: «Σαφέστατα και η Θεσσαλονίκη θα έπρεπε να τον είχε τιμήσει, επειδή είναι παιδί αυτής της πόλης». Ο ίδιος σε αρθρογραφία του (περιοδικό «Οικοτοπία», «Ελευθεροτυπία») έχει καταγγείλει το ελληνικό κράτος για την προσπάθειά του να εγκαταστήσει στην Ελληνική Θράκη Πόντιους από την τέως Σοβιετική Ένωση.

Στις ευρωεκλογές συμμετέχουν και **άλλα κόμματα**, μεταξύ τους κάποια νεοπαγή, που ασχολούνται με δευτερεύοντα θέματα, όχι όμως με τις συνέπειες της συμμετοχής μας στην Ε.Ε., την οποία θεωρούν δεδομένη. Κάποιοι διακηρύσσουν την απόφασή τους να υπερασπίσουν τα εθνικά δίκαια, αγνοώντας ότι αυτό είναι αδύνατο στα πλαίσια της Ε.Ε.

Η συμμετοχή μας στην Ε.Ε. δεν είναι ένα από τα πολλά ζητήματα που αντιμετωπίζουμε ως χώρα. Επηρεάζει αρνητικά όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής και επιδεινώνει διαρκώς την καθημερινότητά μας. Θα καθορίσει, τελικά, αν επιβιώσουμε ως έθνος και ως κράτος. Η άμεση αποχώρηση της πατρίδας μας από την Ε.Ε. αποτελεί προϋπόθεση για να ξεκινήσουμε μια πορεία ανόρθωσης. Το αίτημα της άμεσης αποχώρησης από την Ε.Ε. επιθυμεί να εκφράσει **το ΑΣΚΕ** με τη συμμετοχή του στις ευρωεκλογές της 7^{ης} Ιουνίου και γι' αυτό ζητεί τη στήριξη όσων συμμερίζονται τις αγωνίες και τις ελπίδες μας.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

«Ο κ. Μπίντερμαν και οι εμπρηστές»

Ο Ελβετός συγγραφέας Μαξ Φρις, όταν έγραφε το αλληγορικό αυτό έργο, δε φανταζόταν ότι θα απεικόνιζε με τόση ευστοχία τη «σχέση» της Ε.Ε. με τη χώρα μας και τη στάση της κοινωνίας μας.

Ο κ. Γκοτ λμπ Μπίντερμαν, που στην πόλη του γίνονται εμπρησμοί, όταν τον επισκέπτονται οι εμπρηστές και εγκαθίστανται για μέρες στο σπίτι του, τοποθετώντας σιγά σιγά μπιτόνια με πετρέλαιο, αδυνατεί να πιστέψει ότι θα του το κάψουν. Κι όταν του ζητούν ευγενικά τα σπέρτα, τους τα δίνει κι αυτοί βάζουν φωτιά.

Διαρκούς λιτότητας συνέγεια

Όπως ο κ. Μπίντερμαν δεν έβλεπε το προφανές, έτσι πολλοί στη χώρα μας δε «βλέπουν» το προφανέστερο, ότι η στάση της Ε.Ε., ιδιαίτερα τώρα με την οικονομική κρίση, οδηγεί την Ελλάδα σε πλήρη χρεοκοπία και ότι η **μόνη σωτηρία μας είναι η απελευθέρωση από τα δεσμά της**. Η Ε.Ε. ζητά σαδιστικά **μόνο από εμάς** να μειώσουμε το δημοσιονομικό μας έλλειμμα, οδηγώντας σε ακόμη μεγαλύτερη ένδεια τους Έλληνες με φόρους και περικοπές, όταν άλλες χώρες έχουν επίσης μεγάλα ελλείμματα, π.χ. η Ιρλανδία, με έλλειμμα που φθάνει στο 10% του ΑΕΠ της. Το δημοσιονομικό έλλειμμα πολλές φορές είναι αναγκαίο για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, εφ' όσον η χώρα είναι παραγωγική.

Με την πολιτική που μας υπαγορεύει η Ε.Ε., δηλ. η Γερμανία, θέλει να στηρίζουμε εμείς με διαρκή λιτότητα το (γερμανικής έμπνευσης) τερατούργημα του ευρώ, που μας επέβαλε, για να προστατεύει τη δική της παραγωγή από το «σκληρό» της μάρκο και τις υποτιμήσεις των εθνικών νομισμάτων των άλλων χωρών, που θα καθιστούσαν τα προϊόντα της μη ανταγωνιστικά.

Ούτε λόγος γίνεται απ' αυτούς για τα τεράστια εμπορικά ελλείμματα της χώρας ή τα ελλείμματα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, από τα οποία προέρχονται τα τερατώδη χρέη και δάνεια, αφού η ένταξη στην ΕΟΚ-Ε.Ε. επέφερε καταστροφή της παραγωγικής δομής της χώρας και διόγκωση των εισαγωγών καταναλωτικών αγαθών.

Γιατί δεν ανακάμπτουμε;

Κατηγορούν τη χώρα μας για χρέη και ελλείμματα, παριστάνοντας τους ανεύθυνους. Αυτοί, όμως, δεν είναι που ζητούσαν, ζητούν και επιβάλλουν «διαρθρωτικές» αλλαγές, δηλ. ιδιωτικοποίηση όλων των δημόσιων επιχειρήσεων, ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, περικοπή συντάξεων, μισθών, περίθαλψης, «ελαστική» εργασία, απαγόρευση κρατικών ενισχύσεων υπέρ των

αδυνάτων, στο όνομα του «ανόθευτου και ελεύθερου» ανταγωνισμού, και μόνιμη πλέον λιτότητα, στο όνομα της οικονομικής ανάπτυξης; Κι αφού οι κυβερνήσεις μας από την εποχή Σημίτη υπακούουν τυφλά στις ντιρεκτίβες τους, γιατί άραγε όχι μόνο δεν ανακάμπτει η οικονομία μας, αλλά βουλιάζει συνεχώς; Γιατί ζητούν να πληρώνουν μόνο οι πιο αδύνατοι, ενώ για τους επιχειρηματίες και τους τραπεζίτες όχι μόνο δε ζητούν να φορολογηθούν τα υπερκέρδη τους, αλλά, όταν αυτά λόγω της οικονομικής κρίσης μειώνονται, επιβάλλουν στους πολλούς να τους ενισχύσουν;

Αυτοί εμφανίζονται ανεύθυνοι, αλλά απαιτούν. Θέλουν να βρίσκονται στο απυρόβλητο, ώστε την ευθύνη να την έχει η κυβέρνηση που εκλέγεται, ενώ αυτοί που αποφασίζουν δεν εκλέγονται.

Νόμος της σιωπής

Οι ηγεσίες μας μαζί με τα ΜΜΕ έχουν επιβάλει το νόμο της σιωπής, ώστε να μην ακουστεί οποιαδήποτε άποψη που να ζητά την αποχώρηση της χώρας από την Ε.Ε. Δημοσιοποιείται και επιτρέπεται μόνο κριτική, χωρίς το «δια ταύτα», πολλές φορές προσωποποιημένη (π.χ. ο κακός Αλμούνια), ανώδυνη, αφού κανείς από τους ασκούντες κριτική δε θέτει θέμα αποχώρησης, υπονοώντας ότι αυτή δε συμφέρει. Αυτοί προσφέρουν στην Ε.Ε. πολύ μεγαλύτερη υπηρεσία από τους απροκάλυπτους υποστηρικτές της, επειδή περνούν έμμεσα την αντίληψη ότι, παρ' όλα τα αρνητικά, η συμμετοχή σ' αυτήν είναι μονόδρομος.

Ποτέ σε ευρωεκλογές η άρχουσα ελίτ, που συναρτά την ύπαρξή της με την παραμονή της χώρας στην Ε.Ε., δεν επέτρεψε ν' ανοίξει συζήτηση για τον απολογισμό της ένταξης, δηλ. αν εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα ή όχι, επειδή υπάρχει κίνδυνος να μεταστραφεί ο ελληνικός λαός, όταν ενημερωθεί και αντιληφθεί το έγκλημα που συντελείται εις βάρος αυτού και της χώρας. Έτσι στις ευρωεκλογές το πολιτικό σύστημα περιστρέφεται αποκλειστικά γύρω από τα εσωτερικά ζητήματα, για να μην υπάρχει ούτε ίχνος αναφοράς στην Ε.Ε.

Τι προσδοκούμε;

Ως χώρα και ως κοινωνία τι προσδοκούμε από τη συνέχιση της παραμονής μας στην Ε.Ε.; Μήπως θα σταματήσει η διαρκής λιτότητα, που διαρκεί αδιάλειπτα από το 1982 έως σήμερα; Θ' αυξηθούν τα εισοδήματα των πολλών και θα φθάσουμε στο οικονομικό επίπεδο των άλλων ισχυρών χωρών; Θα μειωθούν τα χρέη και τα δάνεια; Θα έχουμε ανάπτυξη από την παραγωγή μας κι όχι λόγω του

δανεισμού; Μήπως στο μέλλον η Ε.Ε. θα μας στηρίξει στα εθνικά μας θέματα, ενώ ως τώρα υποστηρίζει όσους διάκεινται εχθρικά απέναντι στην Ελλάδα; Μήπως προσδοκούμε τη διεύρυνση της δημοκρατίας από ένα οργανισμό κατ' εξοχήν αντιδημοκρατικό, που λειτουργεί με αδιαφάνεια, που τα αποφασιστικά του όργανα (π.χ. Κομισιόν, Ε.Κ.Τ.) δεν έχουν καμιά δημοκρατική νομιμοποίηση, που επαναλαμβάνει δημοψηφίσματα, όταν το αποτέλεσμα δεν τους είναι

αρεστό; Μήπως μια ελληνική κυβέρνηση μέσα στην Ε.Ε. μπορεί να πράξει αντίθετα με τις ντιρεκτίβες της, χωρίς να πληρώνει η χώρα πρόστιμα και ρήτρες; Ή, μήπως, η Ε.Ε. των επιχειρηματιών, τραπεζιτών και λοιπών μεγαλοκεφαλαιούχων θα μετατραπεί ως δια μαγείας σε Ε.Ε. των λαών;

Μόνον όσοι δεν ανήκουν στους χρυσοκάνθαρους ευρωπαϊστές μπορούν ν' απαντήσουν με ειλικρίνεια αν συμφέρει το λαό και τη χώρα η παραμονή μας στην Ε.Ε.!

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΚΤΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Όπως έχουμε αναλύσει σε άλλα άρθρα μας και, κυρίως, στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-4, η παραμονή μας στην Ε.Ε. ζημιώνει σοβαρά τη χώρα μας σε όλους τους τομείς. Απαξιώνει τους δημοκρατικούς μας θεσμούς, διαλύει την οικονομία και την κοινωνία μας, πλήττει τον πολιτισμό μας και μας αποδυναμώνει στα εθνικά μας θέματα. Οποιαδήποτε προσπάθεια ανόρθωσης ξεκινά υποχρεωτικά με την αποχώρησή μας από την Ε.Ε., ώστε να πάψουν να μας εξουσιάζουν οι μεγαλοεπιχειρηματίες της Δυτικής Ευρώπης, μέσω της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών, και να γίνουμε εμείς κυρίαρχοι στον τόπο μας.

Οι ευρωπαϊστές, επειδή δεν έχουν λογικά επιχειρήματα, καταφεύγουν σε αυθαίρετους ισχυρισμούς. Λένε ότι με «αγώνες» θα βελτιώσουμε την Ε.Ε., όταν όλοι βλέπουν ότι η Ε.Ε. γίνεται συνεχώς πιο αντιδημοκρατική και πιο απάνθρωπη. Και δε μας λένε γιατί είναι πιο εύκολο ν' αλλάξουμε το τερατούργημα της Ε.Ε. κι όχι τη δική μας πατρίδα, και μάλιστα με βάση τις δικές μας παραδόσεις.

Λένε ότι, αν αποχωρήσουμε από την Ε.Ε., θα είμαστε χειρότερα. Στον ισχυρισμό αυτό σκοπεύουμε να απαντήσουμε με όσα αναφέρουμε παρακάτω.

Η απόφαση της αποχώρησης

Οι ευρωπαϊστές προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον ελληνικό λαό, εμφανίζοντας την αποχώρηση περίπου ως τη συντέλεια του κόσμου. Τα πράγματα, όμως, είναι απλά και, μάλιστα, η «Ευρωσυνθήκη» της Λισαβόνας προβλέπει όχι μόνο διαδικασία ένταξης χωρών στην Ε.Ε., αλλά και διαδικασία αποχώρησης.

Η ένταξή μας στην ΕΟΚ (1980) και την Ε.Ε. (1992 - Συνθήκη Μάαστριχτ) αποφασίστηκε από τη Βουλή, επομένως με μια απόφαση της Βουλής μπορούμε να αποχωρήσουμε. Βεβαίως, τόσο σημαντικές αποφάσεις θα έπρεπε να έχουν ληφθεί με δημοψηφίσματα, ύστερα από αναλυτική ενημέρωση και συζήτηση, κάτι που δεν έγινε ποτέ

στην Ελλάδα για κανένα ζήτημα σχετικό με την Ε.Ε. Δημοψηφίσματα έγιναν σε άλλες χώρες, που η συμμετοχή τους στην Ε.Ε. τις ζημιώνει πολύ λιγότερο από την Ελλάδα, στα οποία καταγράφηκε μια βροντώδης αντίθεση προς την Ε.Ε.

Το ΑΣΚΕ, λοιπόν, θεωρεί ότι το ερώτημα της αποχώρησης είναι ορθότερο να τεθεί σε δημοψήφισμα, αφού εκδοθεί επιτέλους ο εκτελεστικός νόμος εφαρμογής του Συντάγματος.

Διευρύνονται οι ορίζοντες

Οι ευρωπαϊστές απειλούν ότι τυχόν αποχώρησή μας από την Ε.Ε. θα επιφέρει αντίποινα από την πλευρά της και την απομόνωση της χώρας. Το αντίθετο θα συμβεί. Η Ελλάδα θα αποκτήσει το δικαίωμα να αναπτύξει πλήρως τις σχέσεις της με όλες τις χώρες του κόσμου, με βάση το αμοιβαίο όφελος, και η ίδια η Ε.Ε. θα σπεύσει να επαναδιαπραγματευτεί τις σχέσεις της με την Ελλάδα, με καλύτερους όρους για μας, για να μη χάσει την αγορά μας. Αυτό συνέβη ακόμη και με τη μικρή Μάλτα το 1996, όταν απέσυρε την αίτηση ένταξης.

Η πολιτική των αντιποίνων ήταν η πολιτική Μπους, που όχι μόνο δεν είχε καμιά επιτυχία, αλλά οδήγησε το κόμμα του σε οδυνηρή εκλογική ήττα και κατέστησε τα στελέχη της κυβέρνησής του υπόλογα σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα, με το φόβο ακόμη και δικαστικών διώξεων εναντίον τους. Ο δε διάδοχός του είναι αναγκασμένος να αναγνωρίσει το δικαίωμα της κυριαρχίας σε όλους τους λαούς (ήδη το έπραξε για το Ιράν), διαφορετικά θα έχει κι αυτός την τύχη του Μπους και οι ΗΠΑ θα βυθιστούν σε ακόμη βαθύτερη κρίση.

Αφού, λοιπόν, απέτυχαν οι Αμερικανοί, θα ακολουθήσουν την πολιτική των αντιποίνων οι ψοφοδεείς της Ε.Ε.;

Η βελτίωση της οικονομίας και της κοινωνίας

Η Ε.Ε. δε μας αφήνει να παράγουμε, για να μας πουλάνε οι χώρες του διευθυντηρίου τα δικά τους προϊόντα και να εισάγουμε προϊόντα από τρίτες

χώρες, με τις οποίες η Ε.Ε. έχει κάνει συμφωνίες. Έτσι η ελληνική παραγωγή έχει συρρικνωθεί δραματικά.

Όταν αποχωρήσει η Ελλάδα από την Ε.Ε., θα αποκτήσουμε τη δυνατότητα να αξιοποιούμε το μεγάλο φυσικό μας πλούτο και το σπουδαίο ανθρώπινο δυναμικό μας, δηλ. να αυξάνουμε και να προστατεύουμε την παραγωγή μας και να διορθώσουμε το εμπορικό μας ισοζύγιο. Η Ελλάδα διαθέτει άφθονες αναξιοποίητες πηγές ενέργειας (πετρέλαια Αιγαίου, γεωθερμία Θράκης, ηλιακή και άλλες ήπιες μορφές), ορυκτό πλούτο, άριστο κλίμα (ηλιοφάνεια) και μορφολογία για την ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής (γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία), που θα μας απαλλάξει από την ανάγκη της εισαγωγής ξένων προϊόντων, την οποία εισαγωγή και θα σταματήσουμε να επιδοτούμε. Έτσι θα έχουμε τη δυνατότητα να αναπτύξουμε κάθετα τη βιοτεχνία και τη βιομηχανία μας και επιπλέον θα πάψουμε να επιδοτούμε τη μετακόμιση ελληνικών επιχειρήσεων σε άλλες χώρες. Το υψηλό επιπέδου επιστημονικό μας δυναμικό μας επιτρέπει να προοδεύσουμε και στον τομέα των σύγχρονων τεχνολογιών, ενώ ο τουρισμός μπορεί να συμβάλλει μόνο συμπληρωματικά, με τον ελληνικό πολιτισμό να ακτινοβολεί σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Με την αύξηση της παραγωγής θα καταπολεμήσουμε δραστικά την ανεργία.

Με την απαλλαγή μας από το ανάληγτο ευρώ, που «εγκαθιστά επ' άπειρον λιτότητα εισοδημάτων των εργαζομένων» (Hans Olaf Henkel, πρόεδρος των Γερμανών βιομηχάνων, Le Monde 31/5/1999), θα μπορούμε να επαναφέρουμε το εθνικό μας νόμισμα, τη δραχμή, να ασκούμε εμείς οι ίδιοι τη νομισματική και δημοσιονομική μας πολιτική, με κριτήριο το εθνικό και το κοινωνικό συμφέρον, να διορθώσουμε τα ελλείμματα, να απαλλαγούμε σταδιακά από το υπέρογκο εξωτερικό μας χρέος (το οποίο μας δημιούργησε η Ε.Ε. με τους εντολοδόχους της που μας κυβερνούν και το οποίο ούτως ή άλλως θα επαναδιαπραγματευτούμε), και να αποκαταστήσουμε την κοινωνική συνοχή, αφού δε θα είμαστε πια υποχρεωμένοι να ακολουθούμε την πολιτική της λιτότητας και το κράτος (με βελτιωμένα οικονομικά) θα μπορεί να αυξάνει τις κοινωνικές δαπάνες.

Πρόοδος σε όλους τους τομείς

Με την αποχώρηση από την Ε.Ε. ο ελληνικός λαός, και ιδίως η νεολαία, θα αποκτήσει εμπιστοσύνη στους δημοκρατικούς θεσμούς, αφού ο ίδιος θα μπορεί να εξουσιάζει την πατρίδα του, και θα αλλάξει συνολικά το πολιτικό κλίμα, με τα κυρίαρχα κόμματα να μην ασχολούνται πια με το

διαμοιρασμό των αργυρίων της υποτέλειάς τους στις Βρυξέλες, αλλά να είναι υποχρεωμένα να κυβερνούν τα ίδια και να λογοδοτούν στον ελληνικό λαό. Έτσι θα επανέλθουν οι αξίες, τα οράματα, η συλλογικότητα και η κοινωνική συνείδηση και θα εξαλειφθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός.

Το ελληνικό κράτος, απαλλαγμένο από τις υποχρεώσεις του μέλους της Ε.Ε., τις επιρροές των διαβόητων «ιδρυμάτων», όπως του κ. Σόρος, και τις ποικιλώνυμες «Μη Κυβερνητικές» Οργανώσεις, θα είναι το μοναδικό υπεύθυνο για την παιδεία μας και τον πολιτισμό μας, με προφανείς τις ευεργετικές επιπτώσεις στη διαμόρφωση νεολαίας με εθνική συνείδηση και κοινωνικές ευαισθησίες.

Όλα τα παραπάνω μας δίνουν τη δυνατότητα να αναβαθμίσουμε την αποτρεπτική μας ικανότητα και να αποθαρρύνουμε τον οποιοδήποτε επιβουλεύεται την εθνική μας ακεραιότητα, δημιουργώντας καλύτερες προϋποθέσεις για την ασφάλεια και την ειρήνη στην περιοχή μας.

Γενική παρατήρηση: Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι ο κοινωνικός έλεγχος της παραγωγής και των προϊόντων της, με κατοχυρωμένες τις πολιτικές ελευθερίες, δηλ. ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της κοινωνίας μας, εξασφαλίζει καλύτερες συνθήκες ανάπτυξης και, κυρίως, κοινωνική δικαιοσύνη. Αλλά οι συνέπειες της αποχώρησής μας από την Ε.Ε. θα είναι ευεργετικές ανεξαρτήτως κοινωνικού συστήματος. Η συστράτευση, λοιπόν, για την απελευθέρωση της Ελλάδας από την Ε.Ε. είναι υποχρέωση όλων όσοι αγαπάμε την πατρίδα μας, ανεξαρτήτως ιδεολογικών διαφορών.

Το αίτημα της άμεσης αποχώρησης από την Ε.Ε. θέλει να εκφράσει το ΑΣΚΕ με τη συμμετοχή του στις ευρωεκλογές της 7^{ης} Ιουνίου και γι' αυτό ζητεί τη στήριξη όσων συμμερίζονται τις αγωνίες και τις ελπίδες μας.

ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Στην Αφρική μια νέα γενιά οικονομολόγων διακηρύσσει ότι η οικονομική «βοήθεια» που δίνουν οι πλούσιες χώρες της Δύσης προς την Αφρική βλάπτει σοβαρά τους λαούς της ηπείρου και αυξάνει τη φτώχεια τους. Ο λόγος είναι ότι η «βοήθεια» υπερχρεώνει τα κράτη, καλλιεργεί αντιπαραγωγική νοοτροπία, καταλήγει εν πολλοίς στις τσέπες των ελίτ, των πραιτωριανών τους και κρατικών υπαλλήλων, οι οποίοι θεωρούν ότι δεν έχουν υποχρεώσεις προς τους πολίτες, αλλά προς τους ξένους, που δίνουν τα χρήματα για το μισθό τους.

Στην Ελλάδα τότε θα κατανοήσουν κάποιοι ότι οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις μας οδηγούν σταδιακά προς την κατάσταση της Αφρικής;

ΟΙ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, Η Ε.Ε. ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Το ελληνικό κράτος έχει χάσει τον έλεγχο στην αντιμετώπιση ενός προβλήματος, που μέρα με τη μέρα διογκώνεται. Μόνο το 2008 συνελήφθησαν 146.337 λαθρομετανάστες. Ήδη το 35% των κατοίκων του δήμου Αθηναίων είναι οικονομικοί μετανάστες. Σχεδόν όλοι μπαίνουν από την Τουρκία, η οποία μέσω του Έβρου και των νησιών του ανατολικού Αιγαίου διοχετεύει με το αζημίωτο λαθρομετανάστες. Όλοι αυτοί είναι μουσουλμάνοι και η παραμονή τους στην Ελλάδα αλλάζει τα αριθμητικά δεδομένα, σύμφωνα με παλιό σχέδιο του κεμαλικού κράτους, που προσπαθεί με κάθε τρόπο να μας επιβάλει την κυριαρχία του.

Η Τουρκία, παρόλο που έχει υπογράψει πρωτόκολλο συνεργασίας με την Ελλάδα από τον Απρίλιο του 2002, που την υποχρεώνει να δέχεται πίσω τους λαθρομετανάστες που προέρχονται από το έδαφός της, αρνείται ή αποφεύγει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, όπως κάνει σε όλα τα θέματα. Η Ε.Ε., αντί να πιέσει την Τουρκία, τη στιγμή

μάλιστα που έχει ξεκινήσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις, πιέζει την Ελλάδα, με καταγγελίες κυβερνήσεων και «μη κυβερνητικών» οργανώσεων για τις εδώ συνθήκες διαβίωσης των λαθρομεταναστών.

Η υποκρισία περισσεύει στην Ε.Ε., όχι μόνο γιατί άλλες χώρες της Ε.Ε. επιφυλάσσουν πολύ χειρότερη υποδοχή στους ταλαίπωρους αυτούς ανθρώπους (η Ιταλία τους πέταξε στη θάλασσα και τους έπνιξε), χωρίς η Ε.Ε. να τις ενοχλήσει, όχι μόνο γιατί η Ελλάδα, που δέχεται τον κύριο όγκο των εξ ανατολής μεταναστών, εισπράττει μηδαμινά ποσά από τα σχετικά κοινοτικά κονδύλια (η Δανία και η Σουηδία εισπράττουν τα οκταπλάσια), αλλά κυρίως γιατί οι χώρες της Ε.Ε. με τον αποικισμό και τον νεοαποικισμό τους δεν έχουν επιτρέψει στις χώρες του τρίτου κόσμου να αναπτυχθούν και να εξασφαλίσουν μια υποφερτή ζωή στους ανθρώπους τους.

Η ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Η διεθνής οικονομική κρίση λένε ότι ευθύνεται για την έλλειψη χρημάτων στο ελληνικό δημόσιο, με αποτέλεσμα την αναβολή μεγάλων έργων, τον περιορισμό της χρηματοδότησης των ταμείων ασφάλισης, των νομαρχιών, των δημόσιων οργανισμών κοινής ωφέλειας (όσων έχουν απομείνει) κ.λπ.

Η κύρια αιτία, όμως, είναι η εξοντωτική για την Ελλάδα ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική, που άφησε απροστάτευτη την ελληνική παραγωγή και την κατέστρεψε, διόγκωσε το έλλειμμα του εμπορικού μας ισοζυγίου, στέρησε το ελληνικό κράτος από σημαντικές πηγές εσόδων και το εξανάγκασε σε πρωτοφανή δανεισμό, τον οποίο αδυνατεί πλέον να εξυπηρετήσει. Η συνταγή που

μας υπαγορεύουν οι Βρυξέλλες είναι η επιβολή εξοντωτικής λιτότητας για το λαό και οι περικοπές των δαπανών που προαναφέραμε.

Το κακό συμπληρώνεται με τη διασπάθιση του δημόσιου χρήματος, την απώλεια τεραστίων ποσών από την εισφοροδιαφυγή, τη φοροδιαφυγή και την άρνηση επιβολής ή και αδυναμία είσπραξης προστίμων από μεγαλοεπιχειρηματίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Χαρακτηριστικό είναι ότι μόνο για το 2005 και μόνο για πολεοδομικές παραβάσεις εκκρεμούν πρόστιμα 2,5 δισ. ευρώ. Γιατί το ανέχεται αυτό το ελληνικό δημόσιο σε εποχές τέτοιας «κρίσης»;

Ο καθένας καταλαβαίνει. Ας στείλουμε το μήνυμα που πρέπει με τη ψήφο μας.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

Παλιότερα αξιωματούχος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ είχε δηλώσει ότι με το σχέδιο Ανάν οι Αμερικανοί (με την αμέριστη συμπαράσταση των συμμάχων τους της Ευρωπαϊκής Ένωσης) έδιναν «δώρο» την Κύπρο στην Τουρκία, για να επιτρέψει τη διέλευση των στρατευμάτων τους προς το Ιράκ.

Στη δήλωση αυτή ήρθε να προστεθεί η αποκάλυψη της επιστολής που έστειλε ο πλέον αρμόδιος, ο τότε υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Κόλιν Πάουελ, προς τον Τούρκο ομόλογό του Αμπντουλάχ Γκιουλ με την οποία του εξηγεί ότι το σχέδιο Ανάν «προστατεύει τα στρατηγικά συμφέροντα της Τουρκίας.» («Εθνος» 26/4/09)

Τα παχύδερμα που υποστήριξαν το σχέδιο Ανάν στην Ελλάδα και την Κύπρο δε φαίνεται πάλι να πτοούνται. Αντί να εξαφανιστούν από προσώπου γης, συνεχίζουν να μας κυβερνούν (π.χ. Ντόρα) ή επιδιώκουν να μας κυβερνήσουν (π.χ. Γιωργάκης) ή συνεχίζουν τις ... περισπούδαστες αναλύσεις τους στα κανάλια και τις εφημερίδες και τις διαλέξεις τους στα πανεπιστημιακά αμφιθέατρα.

Στην Κύπρο αποκαλύφθηκε ότι όλοι αυτοί οι υπέρμαχοι του σχεδίου Ανάν εισέπραξαν ουκ ολίγα αργύρια. Μήπως ελπίζουν σε νέες εισπράξεις με την επαναφορά του σχεδίου; Ως τότε θα τους ανεχόμαστε (και θα τους ψηφίζουμε);

σύνοδοι της Βουλής που εξασφάλιζαν την παραγραφή για τους, τυχόν, υπαίτιους σκανδάλων υπουργούς του ΠΑΣΟΚ (...), δεν έχει το προηγούμενό του. Εάν μάλιστα δεν είχε σπεύσει ο Καραμανλής να κλείσει τη Βουλή, πριν καλά καλά αρχίσει η προεκλογική περίοδος, θα παρακολουθούσαμε καθημερινά ανέξοδες και αδιέξοδες προτάσεις εξεταστικών και προανακριτικών επιτροπών!

Η τραγική ειρωνεία, όμως και δυστυχώς, είναι πως η κυριαρχία του λόγου περί τωρινών και παλαιότερων σκανδάλων αντικατοπτρίζει, πράγματι, την ελληνική πολιτική πραγματικότητα των τελευταίων 25 χρόνων! Η διαφθορά, εγγενές στοιχείο των εξαρτημένων έως και προτεκτοράτων-χωρών (γιατί χωρίς αυτήν ποιος θα στήριζε τους «προστάτες»;) κυριάρχησε βαθμιαία ολοκληρωτικά, μετά τη σταδιακή μετάλλαξη-ενσωμάτωση του ΠΑΣΟΚ στο ... κατεστημένο, όπου προσχώρησε έστω και για λίγο και με τα ίδια αποτελέσματα ο ενιαίος τότε ΣΥΝ (με ΚΚΕ και ΕΑΡ), κάτι που μέχρι τότε αποτελούσε «προνόμιο» της Δεξιάς. Και ορόσημο υπήρξε η ένταξή μας (Γενάρης 1981) στην ΕΟΚ-Ε.Ε, γιατί ποιος θα τη στήριζε, αν δεν είχε εξασφαλίσει τα εκ της εγχώριας και εισαγόμενης διαφθοράς και εξαγοράς οφέλη;

Και ήταν φυσιολογικά επόμενο, αφού κανείς δεν πλήρωσε, μεταφορικά και κυριολεκτικά, για τις πασοκικές καταγγελλόμενες ατασθαλίες, να σπεύσουν να επωφεληθούν και οι καιροφυλακτούντες της Ν.Δ.

Η οικονομικοκοινωνική κρίση

Η κοινωνική επαπειλούμενη ανάφλεξη, λόγω των εγγενών στην κοινωνία μας αδυναμιών, που γιγαντώθηκαν με την είσοδό μας στην ΕΟΚ-Ε.Ε. και την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, που είναι το αναγκαστικό επακόλουθο του κερδοσκοπικού ληστρικού καπιταλισμού της Νέας Τάξης των ΗΠΑ-ΕΕ, θα έπρεπε να είναι το κύριο μέλημα της προεκλογικής, τουλάχιστο, συζήτησης. Τι να συζητήσουν σοβαρά όμως, όταν υποχρεωτικά θα πρέπει να «πληγώσουν» τους πάτρωνές τους και τα εδώ όργανά τους, αναφέροντας αυτά που αναλύονται σε άλλο άρθρο αυτής της «Ε»;

Τα εθνικά θέματα σε αρνητική τροιά

Θα έπρεπε, επίσης, ενόψει και των ευρωεκλογών, να αποτελεί σοβαρό στοιχείο των συζητήσεων η στάση των «συμμάχων» μας και ιδιαίτερα των λεγόμενων εταίρων μας στην επικίνδυνη έξαρση των επιθετικών ενεργειών των γειτόνων μας και των αναγκαίων «απαντήσεών» μας σ' αυτές. Προς

έκπληξη όμως και αυτών που ελάχιστα θα περίμεναν από τις γνωστές ηγεσίες, τίποτα τέτοιο δε συμβαίνει.

Καμιά ουσιαστικά απάντηση στις προεκλογικές ενέργειες και δηλώσεις εις βάρος των εθνικών μας δικαιών από χώρες και όργανα της Ε.Ε. Καμιά αντίδραση στις διαγραφόμενες υποχωρήσεις σχετικά με τις ελληνορωσικές ενεργειακές σχέσεις, σύμφωνα με τις υποδείξεις και των εταίρων μας. Καμιά διαμαρτυρία για τις προκλητικές δηλώσεις του Ομπάμα, ακόμα και απειλές για την ακεραιότητα της χώρας μας σχετικά με την Ελληνική Θράκη! Αμήχανη, επιεικώς, στάση στο άμεσο ενδεχόμενο να έχουμε τούρκο διοικητή (!) στη Νατοϊκή Διοίκηση της Λάρισας, που θα εποπτεύει τις τουρκικές και ελληνικές (!) περιοχές. Και η ειρωνεία είναι ότι... διαμαρτύρεται ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ για την εξέλιξη αυτή, όταν είναι γνωστό πως η απόφαση αυτή είχε ληφθεί τον Ιούνιο του 2003 σε σύνοδο του ΝΑΤΟ στην Πράγα, με κυβέρνηση Σημίτη, υπουργό Εθ. Άμυνας Παπαντωνίου και υπουργό Εξωτερικών τον τάχα διαμαρτυρόμενο, Γ. Παπανδρέου.

Κύπρος, Παπούλιας, Ντόρα

Ακατανόητη φαίνεται η, χωρίς εμφανή λόγο, επίσκεψη Καραμανλή στην Κύπρο και η στήριξη Χριστόφια, ακόμα και από τον Πρόεδρο Καρ. Παπούλια, με κοινή μάλιστα παρουσία στον εορτασμό της επετείου της θυσίας στη Νάουσα! Μήπως ήθελαν κάτι να του δείξουν...; Μακάρι, όπως μακάρι να έχουν κάποιο δίκιο αυτοί που, εξαντλώντας κάθε περιθώριο καλής πίστης, λένε πως οι υποχωρήσεις αυτές, κυρίως του Καραμανλή, μπορεί να είναι κινήσεις τακτικής, για να κερδηθεί χρόνος. Κάτι που όμως είναι απίθανο και σαν σκέψη και σαν ενδεχόμενο αποτέλεσμα.

Είναι φανερό, πάντως, ότι όλοι οι διαπλεκόμενοι και όλοι οι «προστάτες» αντιμετωπίζουν με αμείωτη και απροκάλυπτη εχθρότητα τον Κ. Καραμανλή, ίσως γιατί δεν προβλέπουν περαιτέρω υποχωρήσεις. Τώρα, μάλιστα, στο στόχαστρο μπήκε και ο Πρόεδρος Παπούλιας, με «διαρροές» υπονόμευσής του, πχ πως ευθύνεται (!) για το πρόωπο κλείσιμο της Βουλής, για μη υπερψήφισή του τον επόμενο Μάρτιο, αν εντω μεταξύ δεν έχουν γίνει εκλογές κ.λπ. Φαίνεται ότι θεωρούν και τους δύο ως εν δυνάμει αντίθετους σε επίσπευση «επίλυσης» του Κυπριακού και των Ελληνοτουρκικών, κάτι που επιθυμούν διακαώς Ε.Ε. (όχι όμως όλοι...) και ΗΠΑ, εν όψει των ενταξιακών διαδικασιών της Τουρκίας στο τέλος του έτους.

Ενδεικτικό της ρευστότητας στη Ν.Δ., λόγω και των αρνητικών γι' αυτήν δημοσκοπήσεων, που παρά την αναξιопιστία τους αποτυπώνουν την αρνητική για την κυβέρνηση σημερινή τάση, είναι και η διφορούμενη στάση της Ντόρας. Οι εξελίξεις δε φαίνονται να την ευνοούν. Η προοπτική εκλογικής ήττας στις προσεχείς εθνικές εκλογές δεν οδηγεί, επί του παρόντος, σε παραίτηση του Καραμανλή από την αρχηγία και η, απίθανη με τα σημερινά δεδομένα παρά τα ελπιζόμενα κέρδη από την υπόθεση Siemens..., ενδεχόμενη τρίτη νίκη του δεν αποτελούν ευοίωνες εξελίξεις γι' αυτήν (ευτυχώς για τη χώρα μας!). Ετοιμάζεται, λοιπόν, να επαναλάβει την προηγούμενη «φυγή» της (στο Δήμο Αθηναίων τότε), τώρα όμως προς Ευρώπη μεριά, ως αναπληρωτής του, ανεκδιήγητου, Σολάνα. Ο καιροσκοπισμός στην αποθέωσή του.

Η πλύση εγκεφάλου και η αμηχανία των οπαδών

Εν μέσω όλων αυτών, είναι αναπόφευκτο οι πολίτες, ακόμη και οι «πιστοί» οπαδοί, να βρίσκονται σε αμηχανία έως και απόγνωση. Οι οπαδοί της Ν.Δ. δεν ελπίζουν πια στη συνέχιση της νομής της εξουσίας, με ό,τι αυτή συνεπάγεται. Οι του ΠΑΣΟΚ, λιγότερο χαίρονται απ' όσο ανησυχούν στην προοπτική νίκης, στις ευρωεκλογές και στις επόμενες εθνικές. Και μόνο η σκέψη, των πιο νουνεχών τουλάχιστο, ενδεχόμενης πρωθυπουργίας του Γιώργου, από τον οποίο κανείς δεν περιμένει, φυσικά, τίποτα το καλό, τους φέρνει ανατριχίλα. Και κάτι τέτοιο φαντάζει πολύ πιθανό πλέον, αφού η δυσαρέσκεια του κόσμου για την οικονομική δυσπραγία και η ακόμη μεγαλύτερη ανησυχία για το ζοφερό μέλλον που πλησιάζει (μια που οι υπαίτιοι της οικονομικοκοινωνικής κρίσης επιμένουν να την εκμεταλλευθούν εις βάρος των θυμάτων της...) στρέφεται κατά της κυβέρνησης, όχι γιατί είναι η κατεξοχήν υπεύθυνη, αλλά γιατί απλά αυτή «κυβερνά» τώρα.

Η αμηχανία, όμως, αγγίζει τώρα και τους οπαδούς του ΣΥΝ και του Κ.Κ.Ε. Η δραματική, δημοσκοπικά πάντως, πτώση του ΣΥΝ, που δείχνει ότι άδικα τσακώνονταν για τη ...δεύτερη θέση του ψηφοδελτίου τους, οι κατηγορίες για τις σχέσεις του άλλου με τον «Γερμανό» και η προκλητική προσπάθεια των Μ.Μ.Ε. να αβαντάρουν τους μέχρι χθες άγνωστους «Οικολόγους», που δηλώνουν ότι μπορεί να συνεργαστούν με ...όλους μόνο σύγχυση τους δημιουργεί.

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη πλευρά της στάσης των πολλών απέναντι στον καταγισμό των Μ.Μ.Ε., που δεν είναι αναγκαστικά αρνητική. Ο πολύς κόσμος άρχισε να διασκεδάζει με τις αγωνιώδεις προσπάθειες των «παπαγάλων» σε κανάλια και

έντυπα, που προδίδουν ότι δεν ξέρουν καλά-καλά και οι ίδιοι τι τους γίνεται μια που ο άνεμος δεν παραμένει σταθερός... και οι διάφορες βόμβες ή «βόμβες» θα σκάνε με ρυθμό καταγιγιστικό τις τελευταίες μέρες και δε θα προλαβαίνουν να συμμορφώνονται με τις αλληλοσυγκρουόμενες παραγγελίες... Άλλωστε, στις τελευταίες δημοσκοπήσεις το 85% των ερωτηθέντων δήλωνε πως δεν έχει καμιά εμπιστοσύνη στα Μ.Μ.Ε. Τα πήραν χαμπάρι, πλέον, ακόμη και οι πιο καλόπιστοι, ακόμη και οι εκούσια τελικά, αφελείς!

Δικαίως, λοιπόν, αλλοφρονούν(!) οι παπαγάλοι.

Είναι, τελικά όλα αρνητικά και ζοφερά;

Όλα τα παραπάνω δίνουν την εντύπωση πως η κοινωνία μας δεν έχει, πλέον, διεξόδους, και όλα είναι μαύρα και άραχνα. Δεν είναι όμως έτσι. Πρώτα-πρώτα η πλειονότητα των μη χρυσοκάνθαρων ευρωπαϊστών, άρα η πλειοψηφία των πολιτών συνειδητοποίησε, τελικά, τι σημαίνει για τους πολλούς η Ε.Ε. και πού νομοτελειακά τους οδηγεί, κάτι στο οποίο συνέβαλε και το Α.Σ.Κ.Ε. Δεν έχει μόνο ακόμη καθαρή εικόνα για το ποιες προοπτικές ανοίγονται έξω απ' αυτήν, έλλειψη την οποία ελπίζει να καλύψει η ενημέρωση του Α.Σ.Κ.Ε., όπου μπορεί να φτάσει η φωνή του.

Δεύτερο θετικό, η αποκρυστάλλωση πλέον την εικόνας των γνωστών πολιτικών και όσων στοιχίζονται ή ετοιμάζονται να τους πλαισιώσουν, όπως άλλωστε αποκάλυπτα δηλώνουν, αποβλέποντας και στην κρατική ή άλλη (πιο προσοδοφόρα ακόμα) επιχορήγηση. Ελπίζουμε μόνο να μην οδηγήσουν αυτά τους πολλούς σε απομάκρυνση ή και αποχή, προσωρινή ή μόνιμη, αλλά να τους ωθήσουν να κάνουν το επόμενο βήμα, συντασσόμενοι με το αίτημα αυτών των εκλογών για άμεση αποχώρηση και απελευθέρωση από την ΕΟΚ-Ε.Ε., στηρίζοντάς το με κάθε τρόπο και με την ψήφο τους.

Αυτό το αίτημα επιθυμεί να εκφράσει και το ΑΣΚΕ με τη συμμετοχή του στις ευρωεκλογές της 7^{ης} Ιουνίου και γι' αυτό ζητεί τη στήριξη όσων συμμερίζονται τις αγωνίες και τις ελπίδες του.

Ας κλείσουμε με ένα αστείο

Ο ΟΗΕ αποφάσισε, λέει, να προχωρήσει η έρευνα για ενδεχόμενα εγκλήματα πολέμου στη Γάζα. Και την ανέθεσε στον ...Εβραίο Γκολντστόουν, (=Χρυσοπέτρας) που έθεσε ως όρο να κάνει έρευνες και για τις ...δύο πλευρές.

Και, εντούτοις, το Ισραήλ όχι μόνο αρνείται να αποδεχθεί την έρευνα, αλλά μόλις το έμαθε, έσπευσε να βομβαρδίσει τα σύνορα Γάζας-Αιγύπτου, για να αποτρέψουν λαθρεμπόριο !